

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 7.

Solgte Sæssion.

5te Mode.

Mandagen den 8de October Kl. 2.

(Fortfat).

Mergaard (fortf.): Det meget ærede Minister udtalte, at han ikke troede, at et slikt Forhold eksisterede, at to Sogne havde fælles Betarbeide, og jeg maa derfor tillade mig at oplyse, hvor til jeg sigtede. Jeg sigtede navnlig til Broarbeide, hvor et slikt Forhold meget ofte er tilstede, at tvende Sogne opføre ja endog bethdelige Broer i Fællesskab, og det var derom, jeg savnede en Bestemmelse i Udkastet, som antydede, hvorledes de da havde at forholde sig, naar Enighed ikke kunde tilveiebringes.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig dog, at den ærede Taler vil finde Spørgsmaalet besvaret i § 1; thi da ethvert Sogneforstanderskab skal udarbejde en Plan, og denne Plan skal approberes af vedkommende Amtsråad, vil der ogsaa derved kunne lægges en Plan for de Arbeider, der ere fælles for de forskjellige Sogne. Det er jo iøvrigt en af de Ting, der under nærværende Ordning er en Mangel, at der ikke arbeides i de forskjellige Sogne efter samme Plan, naagt Sogneveien ofte benyttes paa en længere Strækning til Gjennemførsel.

Jeg vil ikke nægte, at Lovudkastet i sin Hæled gaaer ud paa at fremme Arbeidets Udførelse ved Licitation og iøvrigt træffer Bestemmelser, som denne Tankes Gjennemførelse maatte medføre. Men jeg skjønner ikke, at der vil opstaae de Vanskeligheder, som en æret Rigsdags-

mænd (Lehmann) fandt, dersom Pligten til dette Tilsyn væsentligt gik over paa Sogneforstanderskabet. Han nævnte en Mængde forskjellige Maader, hvorpaa der paa de forskjellige Steder gaaes frem ligeover for dem, der forsømme at udføre deres Arbeider. Dette kan jeg ikke nægte; men saa gaaes der ikke alle Steder frem paa den Maade, som Loven foreskriver. Regelen vil være den, at med Hensyn til Mulkters Paalæggelse maa Sogneforstanderskabet henvise Sagen til Politimesteren. Det er jo saa hyppigt i mangfoldige Tilfælde, som f. Ex. ved Paaligning, at Sogneforstanderskabet har den hele udførende Myndighed, men for at anvende Tvang maa det henvende sig til en anden Autoritet. Det umiddelbare Tilsyn med, at Enhver udfører det, som han skal udføre, og Bestemmelsen af hvad Enhver har at udføre, skal efter Lovudkastet gaae over til Sogneforstanderskabet. Hvorvidt Noget virkelig har gjort sig skyldig i en Forsømmelse, og hvad han skal idømmes derfor, vedbliver selvfølgelig Politimesteren at bedømme. Det kan naturligviis ikke Andet end glæde mig, om dette kunde udtrykkes skarpere; og bestemtere; end Tilfældet er i Lovudkastet.

Der er anket over, at en Trediedeel skulde have Myndighed til at bestemme, om Arbeidet skulde udføres ved Licitation eller Hovet. Dette er ganske vist Noget, der kun kan finde Sted undtagelsesviis; men den ærede Taler maa dog lægge Mærke til, at der i og for sig ikke er Noget til Hindet for, at man reent affaar Arbeidets Udførelse ved Naturalarbeide, og sagde, at det skulde udføres ved Licitation eller Accordarbeide. Man er nu ikke gaaet saa vidt; man